

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN

Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 9

SEPTEMBER 1949

8. ÅRG.

Politikk — eller upolitisk?

Den tyske Michel-katalogen har dukket opp igjen, og det har vel ikke noe med politikk å gjøre. — Men tilfeldigvis faller kanskje nysgjerrige blikk på Tyskland, — og blir klar over at alle frimerkeklisjéer med portrett av Hitler omhyggelig er fjernet og diktatorens navn helt borte. Da begynner man å spekulere: Er et slikt trekk, som må formodes å være diktert av alliert sensur — det kan i grunnen være likegyldig hvor ideen kommer fra, — er det psykologisk riktig og klokt? — Tenker man videre etter, så erindrer man også at alle okkupasjonsmaktene umiddelbart etter besettelsen av Tyskland forbød enhver omsetning og tilmed ethvert bytte(!) av alle krigstidens tyske frimerker, uansett motiv eller tekst på frimerkene, og uansett deres tidligere berettigelse som utgaver. Samtidig ble *alle* disse merker postalt satt ut av kurs. Vi som har opplevd til dels liknende forholdsregler her hjemme, kan til en viss grad forstå nødvendigheten av sistnevnte foranstaltning. Imidlertid kan jeg ikke tro annet enn at man har opptrådt noe mer klokt og forutseende hos oss. Her har tendensen, slik som iallfall jeg har oppfattet den, vært ikke å gjøre for meget vesen ut av det som for datidens norske lakeier var «sto-

re ting». Der — i Tyskland — forsøker man å mørklegge og lukke øynene igjen eller dekke dem til, og oppnår bare å skape slumrende, men neppe utdøende, dulgt *interesse* omkring denne mannen og tiden. Naturligvis er det *personen* Hitler og nazismen man forsøker å utslette erindringen om, men jeg for min del tror det er en *fullstendig forfeilet veg* man der har slått inn på, og mener at man ville oppnå et bedre resultat ved å gjøre minst mulig vesen av både tiden og personen, heller bagatellisere perioden — og merke-motivene. Og sett fra samler-synspunkt skal det ikke stor fantasi til for å forestille seg hva der ligger av tilbaketrengt og ukuet omsetningslyst og -behov på dette felt, hvor båndene likevel før eller senere må bli løsnet. Hva det *da* kan bli av priser og usunn spekulasjon, er ikke vanskelig å forutsi.

Skikkelige og sunne frimerkesamlere har aldri blandet politikk inn i filatelién, enn ikke i de mest intense politiske perioder og urotider. Men man vil aldri kunne forhindre at politikerne tar frimerkene i sin tjeneste og bruker dem til sjølskryt og propaganda — eller av forfengeligheit, når de kan det. De som har makten, vil nå alltid misbruke den, mer eller mindre.

Men når opposisjonen etterpå får sin sjanse, så bedrer de neppe på de andres synder ved å undertrykke frimerkene og sette dem i karantene. — Forunderlig at man ikke før den umiddelbare og unødige opphisselse kan sette på seg filateliens tykke, men klare briller og se det hele både ovenfra og med kjølige blikk. Da ville man forstå at man mildt sagt gjør litt for meget ære på motstanderne og tar

for meget notis av dem. Dessuten vil menneskene — også frimerkesamlerne — ofte nettopp interessere seg for forbuden frukt.

Nei, menneskehetens største gave er glemselen og tiden. «Om hundre år er alting glemt», og nå er det snart på tide at man får den siste krigen litt på avstand og ikke hjelper tyskerne å lage glorie rundt skammen.

MEDDELELSE FRA FORBUNDET

Til Forbundsclubbene.

Utstilling i Stockholm 1950.

I henhold til samarbeid med intendanten Paul Heurgren ved Postmuseum i Stockholm, er det tanken å holde en norsk frimerkeutstilling omkring midten av januar 1950. Dette er en innbydelse fra Postmuseum i Stockholm til filatelister i Norge.

Det er plass til minst 600 kartongblad av vanlig størrelse, og da dette helst skal være en utstilling av det beste vi har, er tanken at bare det beste objekt fra hvert av følgende norske samleområder skal utstilles:

1. Spesialsamling hele Norge.
2. Eldre norske merker på hele brev.
3. Samling av ustemplete norske merker.
4. Samling av norske helsaker.
5. Spesialsamling skilling posthorn-utgaven.
6. Spesialsamling 20 mm-utgaven.
7. Norsk misjonspost på Madagascar.
8. Norske bypostmerker.

I tilslutning til utstillingen er det også meningen å få med fotomontasje som viser bygninger, landskap o. a. avbildet på norske frimerker. Dette vil da bli som turistpropaganda, og man vil forsøke å få et samarbeid med Turistsorganisasjonene. I samme forbindelse var det også tanken å vise fram film fra Norges natur.

Klubbene anmodes herved for seg å undersøke blant sine medlemmer hvem som kan komme i betraktning med de nevnte utstillingsobjekter.

Meddelelse om dette bes sendt Forbundet snarest mulig, med oppgave over antall blader samt deres størrelse. Forbundets styre eller et oppnevnt utvalg vil da undersøke nærmere og foreta sammenlikning av de resp. objekter, for å kunne ta ut det eller de objekter som man finner best egnet til å sende til Stockholm. Nærmere beskjed vil, når så langt kommer, bli sendt direkte til de eiere som kan komme i betraktning, samtidig som forsendelsesmåte o. a. vil bli oppgitt.

Bergen, den 26. august 1949.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

U - P - U

Praktisk internasjonalt samarbeid

i 75 år.

Den 9. oktober 1874 undertegnet 22 selvstendige stater, blant dem også de tre skandinaviske land, en posttraktat som betød noe helt nytt og som skapte Union Postale Universelle — Verdenspostforeningen.

Dokumentet inneholdt bestemmelser om komplett samarbeid mellom signatørene når det gjaldt postbefordring, og dets ordlyd og ideer stammet fra tyskeren dr. *Heinrich von Stephan*, som var Oberpostrat i Norddeutsche Postbezirk. Dette forslag, som ble vedtatt på en internasjonal kongress, var igjen — kan en si — resultatet av høyst nødvendige overlegninger som måtte til for å forbedre, sikre og forenkle post- og regnskapsordningen i verden, som ellers truet med å stanse opp av bare forviklinger og rot. — Forut for dr. von Stephans løsning, som for øvrig ble offentliggjort 6 år før realisering av planene, var det gjort mange gode og energiske forsøk på å finne fram til en ideell internasjonal ordning, — men hver gang strandet forsøkene på manglende vilje og smidighet hos flertallet. Men omsider var altså tiden moden, og så å si hele Europa foruten Egypt og U.S.A. (som de to eneste uteneuropeiske land) inngikk denne avtalen, som skulle vise seg å bli den hitil eneste fullkomne verdensunion som har overlevd krig og revolusjon og politikk. I dag dekker medlemsstatenes areal 131.7 millioner kvadratkilometer av jordens 144.5 millioner, og signatørenes folkemengde utgjør samlet 2079 millioner mennesker av ca. 2200 millioner beregnet mulige. For tiden står 3 større land — Spania, Tyskland og Korea — utenfor igjen, på grunn av øyeblikkets uklare politiske forhold, — men stort sett kan en si at tilslutningen er total.

Naturligvis var avtalen i 1874 ikke på langt nær så omfattende som den etter hvert er kommet til å bli; man bekymret seg først om den ordinære brevpost (brev, brevkort, kortbrev, trykksaker), senere er samarbeidet gjennom kongresser utvidet til også å omfatte postanvisninger, pak-

ker, postoppkrav, avispost, verdipost, svar-kuponger, postgiro, luftpost — den måtte det 5 kongresser og nesten 12 års drøftelser til for å utrede, postakkreditiver osv., alt det som i fredstider og under normale forhold omfattes av postens mangeartete og rike virksomhet i våre dager. De internasjonale kongresser — som holdes med uregelmessige mellomrom — er de eneste forum hvor viktige bestemmelser kan legges fram og vedtas. Disse kongresser har ambulert mellom de større byer og land i verden, og har også (i 1924) vært holdt i Stockholm, som samtidig fikk æren å feire 50-årsjubileet, — derimot aldri noe annet sted i Norden. (København, Oslo eller Helsinki burde altså snart få en sjanse.) — Dette jubileumsårs kongress er allerede holdt. Den fant sted i Berne, som jo er hovedsetet for U.P.U.'s administrasjon, og konferansen der førte bl. a. til nedsettelse av en komité som skal utrede de tekniske hjelpemidler og transportproblemene.

Både 25-årsjubileet (i Berne) og 50-årsjubileet ble feiret med egne frimerkeutgivelser, dog bare i kongresslandet; det blir derfor nesten påfallende at en meget stor del av samtlige nåværende medlemsstater utgir 75-årsjubileumsmerker, det er jo nemlig bare få av dem som var med å undertegne det opprinnelige dokument i 1874. Men saken kan en nok medgi er jubileet verdig, og det kunne ikke komme ut for mange frimerker om man f. eks. kunne få etablert en freds- og verdensunion som *holdt* på det politiske, militære og kommersielle område. Imidlertid skal det i Stockholm (Postmuseum) som nevnt i vårt tidsskrift, senere i høst holdes en frimerkeutstilling som også bl. a. omfatter samtlige jubileumsfrimerker som denne verdensbegivenhet har forårsaket, — og det kunne være interessant å få et referat fra den revyen. Her avbildes bare noen få merker, som dog i sine motiver symboliserer og viser *posten*, slik den alltid har vært en verdens og mennesketens gode tjener. (Se side 166, 168 og 171.)

Mellomfolkelig forståelse.

Kontorsjef Ture Andersson, Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning, har slått til lyd for den tanke at poststyrene i de skandinaviske land kunne bidra i vesentlig grad til fremme av den mellomfolkelige forståelse, hvis disse søkte å propagandere for en økt brevskrivning landene imellom.

Kontorsjefen lar det ikke bli med ordene, men lar handling følge. Det er således rettet henvendelse til de nordiske lands poststyres om å ta spørsmålet opp til overveielse. Enn videre har kontorsjefen utarbeidet en disposisjon for hva slike propagandabrosjyrer bør inneholde. Den er forfattet på svensk og lyder slik:

Posten

är ett mellanfolkligt instrument.

Brevet

är något som för människorna närmare varandra,
övertinner avstånden
och som alla kan begagna sig av.

Postverkets service —

och vad den kostar brevskrivaren.
En skildring av de moment som ingår i postverkets service från postkassen där brevskrivaren kastar ned brevet, till mottagaren i Stockholm, Göteborg — eller USA och vad brevskrivaren betalar för denna service — och vad han slipper att betala för.

Karta

visande den tid ett brev från t. ex. Stockholm tar att nå adressaten på olika platser.

Brevet

ett bindeled mellan människor,
ett mellomfolkligt moment.

Brevskrivningen

Genom tiderna.
Brevet som litteratur.
De moderna tekniske framstegen i postens tjänst.
Brevet i affärslivets tjänst.
Kontakt.

Det säljande brevet.

Brevet som preciserar ett avtal och förhindrar missförstånd och strid.

Brevet i oppfostrans tjänst.

Brevväxling mellan skolbarn i olika länder.

Svensken som brevskrivare.

Att *skriva* brev.

Att *läsa* brev.

Att *svara* på brev.

Uttalanden:

En köpman,

En industridrivende,

En exportör,

Ett par representanter för handelskamrar i utlandet m. fl.

Något om vad som bör stå i ett brev

— och vad som inte bör stå.

Brevet

är det kontaktmedel med andra människor, som är billigast och effektivast. *Billigt*, därför att kostnaden för befordran av ett brev egentligen endast är en nominell betalning för postverkens service.

Effektivast, därför att — i motsättning till vad fallet är vid telefonering — den skrivande har tid att välja sina ord bättre, intet tvivel kan råda om vad som meddelats, och tar man kopia av sitt brev, så behöver man inte sväva i tvivel om vad som sagts.

Att svara på brev

är något som *elementär hövlighet kräver*,
är något som *betalar sig*.

Några prov

på vanliga hövlighetsbrev.

En statistik

visande brevfrekvensen per huvud i Sverige — och i andra länder.

*

Som en ser er emnet nøye gjennomtenkt, og en kan ikke anta at postadmi-

nistrasjonene av forretningsmessige grunner skulle ha noe å bemerke til at brevskrivningen økes — tvert imot, for her ligger jo postvesenets beste inntektskilde.

Spørsmålet må imidlertid være:

Er man enig i at en økt brevskrivning vil virke til fremme av forståelsen og samhörigheten folkene imellom, og i bekreftende fall: hvorledes kan og bør postvesenet propagandere med utsikt til det størst mulige resultat i så hensende?

Det første spørsmål må vel nok i det vesentlige besvares bekreftende, men når en så kommer inn på at postvesenets administrasjoner kan øke brevskrivningen ved propagandering, er det sikkert mange som stiller seg noe tvilende til det.

Innenfor Skandinavia møter en ikke de språkvansker som vi stilles overfor når talen blir om andre fjernere liggende land, og mon vi ikke her i Skandinavia er kommet inn på den langt mer effektive form for oppnåelse av mellomfolkelig forståelse ved instituering av vennskapsbyer, utveksling av utøvere innenfor samme bransjer, utveksling av oppnådde erfaringer

innenfor de enkelte områder, utsendelse av delegasjoner til undersøkelse på stedet av de gjeldende spørsmål og avholdelse av nordiske konferanser o. m. a.

En må selvsagt ikke innskrenke seg til bare å beskjeftige seg med det skandinaviske problem, men området må utvides i betydelig grad.

En mann som må nevnes i denne forbindelse, er adjunkt dr. Svend Knudsen, nå USA; han har utført et meget stort arbeid ved å organisere såkalte «Pennevenner» blant ungdommen i USA og Danmark. Her er det nettopp brevskrivningen som er det bærende; men det er vel tvilsomt om poststyrene ved propaganda i form av brosjyrer vil kunne influere på omfanget av brevskrivningen landene imellom. Det blir interessant engang å erfare hvilken stilling de respektive poststyrever vil ta til spørsmålet, men at dette vil bli overveid ut fra den velvilligste innstilling, er det ingen som betviler.

*Dansk innsender i Nordisk
Posttidsskrift nr. 6, 1949.*

NYTT AEROGRAM — OG DEN NORSKE U.P.U.-SERIEN

Det er i år 75 år siden Verdenspostforeningen ble stiftet. Jubileet ble etter innbydelse av den sveitsiske regjering og det sveitsiske poststyre feiret ved en enkel festlighet i Bern de siste dager i mai i år, — tiden valgt av hensyn til det erfaringsmessig gunstige vær på denne årstid.

Som den egentlige 75-årsdag for Verdenspostforeningens grunnleggelse regnes 9. oktober, idet overenskomsten om foreningens opprettelse ble undertegnet den 9. oktober 1874 av 22 stater, deriblant Norge.

Dagen vil bli minnet over hele verden. En rekke land — over 120 — vil, etter et på verdenspostkongressen i Paris i 1947 uttalt ønske, i år utgi minnefrimerker i anledningen.

Foruten en slik utgivelse av minnefrimerker har de øvrige nordiske land, Dan-

mark, Finnland, Island og Sverige, besluttet fra 9. oktober d. å. å utgi aerogrammer, dvs. slike spesielle luftpostbrev av vekt ca. 2,5 gram som det norske postverk har utgitt fra 30. april 1948. Det er truffet den overenskomst mellom de nordiske poststyrever at portoen for aerogrammene fra den nevnte dato skal være den vanlige porto for et enkeltvektig brev til land utenfor Norden, med et tillegg for kuverten. Det vil for Norges vedkommende si at portoen for aerogrammene, for tiden 60 øre, blir satt ned til 40 øre, med tillegg av 5 øre for kuverten.

Som det vil forstås, er dette en ganske oppsiktsvekkende begivenhet. Fra 9. oktober (de nye aerogrammene blir forresten solgt fra 8. oktober, da 9. er en søndag) vil således disse spesielle luftbrev (aerogrammer) som altså Norge har vært

det første land i Norden til å utgi — kunne sendes over hele verden for den porto som gjelder for et enkeltvektig brev. Det nye norske aerogrammets merke blir som foregående, bare nå i blå farge og med verdiangivelsen 40 øre.

Det ble i begynnelsen av 1949 rettet en henvendelse til professor Revold med forespørsel om han ville være Poststyrets konsulent i spørsmålet om frimerkenes kunstneriske utseende. Professor Revold erklærte seg villig til det. Det ble deretter oppnevnt et utvalg til å arbeide med saken. Utvalget har bestått av professor *Åxel Revold*, maleren *Chr. Dahl*, direktør *Knut Moestue*, kontorsjef *Jarle O. Stensdal* og regnskapssjef *Homme*.

Etter professor Revolds forslag ble det utskrevet en idékonkurranse, hvor det ble tatt forbehold om at den godtatte idé skulle utarbeides videre etter Poststyrets nærmere bestemmelse.

Det ble utarbeidet et program for konkurransen, og fristen for innlevering av idéutkast ble satt til 1. april 1949.

Konkurransen fikk meget god tilslutning. Det kom inn 139 utkast fordelt på 68 deltakere.

Utvalget møtte deretter i Poststyret for å gjennomgå utkastene og avsluttet dette arbeid den 4. april i år, med forslag om godtagelse av 3 utkast.

Ved navnesedlenes åpning viste det seg at premievinnerne var

tegneren *Paul Jensen*, Korsvoll terrasse 10, Oslo,

sekretær *Johs. Haukland*, Poststyret, og kunstmaler *Einar Granum*, Uranienborgvegen 27 II, Oslo.

Premievinnerne har senere arbeidet videre på sine utkast i samråd med utvalget, og resultatet foreligger nå i de nedenfor viste frimerker, som er til salgs ved landets poststeder fra lørdag 8. oktober 1949.

Det vil ikke bli anledning til spesiell førstedagsstempling.

Frimerkene vises ovenfor i naturlig størrelse. 10-øresmerket er tegnet av *Paul Jensen*, og er trykt i dyptrykk, i to farger: Kompassrosens motivtegninger i svart, — bunnen og det øvrige i mørk grønt. 25-øresmerket er tegnet av *Johs. Haukland*, og framtrer i en tiltalende brunrød farge, mens 40-øresmerket skyldes *Einar Granum*; dette merket er trykt i blått. 25-øresmerket er trykt i ark à 100 merker, de to andre i ark à 50, alle på papir uten vannmerke.

Noen kommentarer til merkenes utseende skal red. selvsagt på nåværende tidspunkt holde seg fra; men så meget kan sis at resultatet filatelistisk sett ikke er så gunstig. En serie som dette blir meget vanskelig å montere på en noelunde pen måte, all den stund det er 3 forskjellige formater. — Det kunne være interessant å høre hva *leserne* mener om serien — etter utgivelsen. Og så får man se hva utlandets dom blir.

Philately Is International!
Make friends — and keep them!

Ærlighet varer lengst, —
også i filatelien!

Norske prefilatelistiske stempler.

Av H. Thrap-Meyer.

Oslo Filatelist-Klub utga i 1941: FORTEGNELSE OVER NORSKE POSTSTEMPER 1846—1894.

Siden dengang er mange nye opplysninger kommet til, og endel stempler som tidligere var ukjendte, har set dagens lys. Når derfor den nye håndbok over NORGES FRIMERKER (3dje utgave) står foran sin utgivelse, vil det ved revisionen av de gamle stempelfortegnelser være hensigtsmessig også at ordne stemplerne på en måte som er mere logisk og som tjener stempelsamlernes interesser bedre.

I denne forbindelse skal det straks foreslåes at alle prefilatelistiske stempler får sit eget avsnitt, som gis romertal I, og derefter kommer *før* de såkalte endringsstempler: antiquastempler (fra og med 1ste jan. 1855) med romertal II. Derneft følger listen over kjendte stenskriftstempler med varianter, romertal III.

Ved utarbeidelsen over nedenstående register over prefilatelistiske stempler, er som grundlag benyttet en samling brev som er samlet gjennom et tidsrum av 25 år i ind- og utland.

I fortegnelsen har man i de tre første rubrikker gjengitt de 53 stempler som er anført i stempelkatalogen av 1941, og tilslut tilføiet HØLEN som tidligere feilagtig står angitt med tildelt stempel i 1855, mens stempel fra 1853 foreligger.

I de påfølgende tre rubrikker er fylt ind de data som foreligger i omhandlede samling. Mange av de anførte data kan sikkert forbedres, og mange av de manglende stempler vil også let kunne skaffes tilveie. Men adgangen til gamle arkiver er efterhvert blit en sjeldenhet, og uten slike kildder vil det vel endnu ta nogen tid før listen kan bli helt komplet, hvis den idetheletat blir det.

Blandt de foreliggende antiqua-stempler findes endel varianter, som nedenfor skal behandles hver for sig.

CHRISTIANIA. Først og fremst skal omtales det røde stempel som tør være mindre kjendt. Såvidt vites skal også Drammen og Bergen ha fått slike stempler i 1846, mens det altså viser sig at det røde

stempel for Christiannias vedkommende foreligger så tidlig som 9de mai 1845, og muligens eksisterer der et stempel til av samme sort også fra 1845. Fra 1846 derimot kjendes 4 slike røde stempler, hvorav 1 i utlandet.

Stemplets diameter er $23\frac{1}{2}$ m/m, og bokstaverne de samme som anvendes i det blå stempel av samme størrelse.

Derneft kommer de blå Christiania-stempler som findes i flere størrelser og typer.

Størrelse 25 m/m. Bokstaverne forekommer i tykkere eller slankere typer, men hvorvidt man virkelig har med to forskjellige typer at gjøre, eller bokstavernes varierende tykkelse skyldes konvolutternes eller brevomslagernes kvalitetskonsistens eller det forskjellige trykk hvormed stemplet er presset mot papiret, kan vanskelig avgjøres. Ved sammenlikning av flere slike avvikende stempler, har man ihvertfald indtrykk av at der kan være tale om to forskjellige gravyrer.

Størrelse $23\frac{1}{2}$ m/m. Mindre bokstavtyper end foregående. 2-tallet i månedsdagen har en eiendommelig krøll i øverste bøl.

Størrelse $23\frac{1}{2}$ m/m. Samme stempel med normalt 2-tal. (Månedsdagen.)

Størrelse $23\frac{1}{2}$ m/m. Det eiendommelige 2-tal (omtalt ovenfor) forekommer nu i årstallet. Der er også visse avvikelser i bokstavernes stilling, idet T-en over datotallet er mer eller mindre skråtstillet.

DRAMMEN. *Blåt og sort stempel $24\frac{1}{2}$ m/m.* Dette stempel forekommer med feil dato 1832, hvori 2-tallet er sterkt forminsket.

Blåt stempel 23 m/m. Har kortere og tykkere bokstaver.

KONGSVINGER. *Størrelse $23\frac{3}{4}$ m/m.* Et eiendommelig stempel av den type som senere bruktes omkring 1860-årene. Det skiller sig helt ut fra alle øvrige stempler i denne periode. Om dets sjeldenhetsgrad er det vanskelig å ha noen mening.

Størrelse 27 m/m. Blåt, samme typer som efter 1855.

Prefilatelistiske stempler 1845—1854.

Poststed	Oprettet	Fåt stpl.	Tidligste stempler som kjennes(?):		
			Blåt:	Sort:	Rødt:
Aalesund	Før 14	1848	28—4—1849		
Aasgaardstrand	3/9—52	1853			
Alten	Før 14	1848			
Arendal	» 14	1848	16—11—1850	28—10—49	
Bergen	» 14	1846—48	4—11—1851	9—6—49	
Bodø	» 14	1848			
Brevig	» 14	1848	21—8—1849	1853	
Christiania					9—5—1845
—»—	» 14	1846	12—2—1849		
Christianssand	» 14	1848	6—8—1850	4—2—49	
Christianssund	» 14	1848	31—7—1849		
Drammen	» 14	1846	25—10—1849	19—2—49	
Drøbak	» 14	1848	15—11—1849	2—4—49	
Egersund	» 14	1848	20—8—1853		
Farsund	» 14	1848	13—7—1851	10—2—53?	
Flekkefjord	» 14	1848	22—3—1851	9—7—50	
Frederikshald	» 14	1848	5—5—1850	13—3—49	
Frederiksstad	» 14	1848	16—7—1851	15—3—49	
Frederiksværn	» 14	1848	28—8—1853	28—7—49	
Grimstad	» 14	1848	16—3—1851	25—5—49	
Hamar	14/4—50	1851	20—8—1852		
Hammerfest	Før 14	1848			
Holmestrand	» 14	1848	18—3—1851		
Horten	» 1838	1848	21—7—1853		
Hønefos	» 1848	1851			
Kongsberg	» 14	1848	6—6—1851	9—7—49	
Kongsvinger	» 14	1848	22—9—1852	9—7—50	
Kragerø	» 14	1848	3—6—1850		
Langesund	» 14	1848			
Laurvig	» 14	1848	5—3—1853		
Lillehammer	» 14	1848	16—6—1849		
Lillesand	» 14	1848	23—3—1851	22—1—51	
Mandal	» 14	1848	18—3—1851	27—11—49	
Molde	» 14	1848	28 ? 1851		
Moss	» 14	1848	10—10—1851	7—3—50	
Nordland	» 14	Flere	2—1—1851		
Porsgrund	» 14	1848	14—11—1851	9—10—49	
Røraas	» 14	1848	21—12—1853	26—6—53	
Sandefjord	» 14	1848			
Trondhjem		1848	28—5—1853		
Sarpsborg	» 14	1848	7—5—1854		
Skien	» 14	1848	16—2—1854	9—11—49	
Stavanger	» 14	1848	29—3—1852	29—11—49	
Svelvig	» 1848	1849	30—12—1852		
Svinesund	1/7—39	Flere?	21—12—1854		
Thronhjem	Før 14	1849	9—4—1850		
Tromsø	» 14	1848	23—5—1851	23—10—49	
Sandøsund	?	1852	21—8—1849	17—6—48	
Tvedestrand	» 14	1848	3—7—1853		
Tønsberg	» 14	1848	17—7—1851		
Vadsø	» 14	1852	26—10—1853	14—6—52	
Vallo	1853	1853	26—6—1853		
Vardø	» 14	1854			
Øster-Risør	» 14	1848	9—12—1853		
Hølen	1/4—47	1855	10—5—1853		

NORDLAND. *Størrelse 24 m/m.* Blåt, stempel muligens i 2 typer.

Størrelse 25 m/m. Kortere bokstaver.

De fleste poststeder fik som bekjent sine stempler i 1848, men erfaring viser at det er vanskelig at finde så tidlige avstemplinger. Cfr. registeret.

Hvad der imidlertid er påfaldende er det faktum at der i det forliggende materiale ikke findes et eneste stempel fra året 1847, mens alle andre årganger er repræsenteret, naturligvis forutset at man utelukker den mulighet at der findes stedsstempler før 1845. Blå stempler synes i denne periode at være mere ordinære end sorte sådanne. Senere blir det som bekjent omvendt.

Til slutt skal pointeres at nærværende arbeide på ingen måte gir sig ut for at være tilnærmelsesvis uttømmende på sit område. Man må alltid regne med at der

vil fremkomme nye stempler og opplysninger, men med den komplettering som sikkert mange andre klub-medlemmer kan gi, er ihvertfald nærværende en så vidt mulig komplet oversigt over hvad man vet på området idag.

Oslo, 24de april 1949.

H. Thrap-Meyer.

*

Da det er meningen at ovenstående arbeid over prefilatelistiske stempler skal tas med i den nye utgave av klubbens stempelkatalog, er Oslo Filatelistklubb's styre takknemlig for meddelelser som er av interesse i denne forbindelse. — Adressen er Postboks 298, Oslo.

Oslo Filatelistklubb.

Arnstein Berntsen,
formann.

Meddelelser fra FORBUNDET

Til Forbundsclubbene.

Det vises til Forbundets årsberetning og referatet fra Representantskapsmøtet i Bergen 5.—6. juni d. å. Utdrag av årsberetning og referat er tatt inn i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 7/8, 1949.

Av poster som var til behandling på Representantskapsmøtet er en del som man tillater seg å henlede Forbundsclubbenes spesielle oppmerksomhet på og som Klubbene også skal ta opp til særskilt behandling på første klubbmøte og som det skal stemmes over.

Propagandautvalg: Etter forslag fra Ths. Hoffmann, Arbeidernes Filatelistklubb, Oslo, ble det enstemmig vedtatt å nedsette et utvalg som skal ha til oppgave å arbeide for frimerkehobbiens utbredelse i Norge samt ved råd og veiledning hjelpe Forbundsclubbene i deres propagandaarbeid. Som medlemmer ble valgt: Ths. Hoffmann (formann), W. Ulleberg og R. Breda Sørensen. Alle henvendelser til propagandautvalget skjer til forman-

nen, herr Ths. Hoffmann, Agathe Grøndahls gate 16, Oslo.

Reisefordeling: I anledning forslaget fra Troms Filatelistklubb ble følgende forslag av Arnstein Berntsen vedtatt enstemmig:

«Representantskapsmøtet vedtar at reisefordeling til deltakerne i representantskapsmøtet foretas forholdsmessig av Forbundsstyret av de midler som hver enkelt forbundsklubb i løpet av 3-årsperioden innbetaler til Forbundet. Forbundsclubbenes tilskudd skal være kr.0.50 pr. år pr. medlem, som etter lovenes § 4, avsnitt 1. Forslaget vedtas under forutsetning av forbundsclubbenes tilslutning.»

Forbundsclubbene anmodes om å behandle denne post særskilt på sitt første medlemsmøte og *nevne posten som spesiell programpost ved innkallelsen til møtet.* Det er av betydning at det er så stort frammøte som mulig. — Det gjøres oppmerksom på at stemmeantall for og imot føres opp. Stemmesedler bes sendt Forbunds-presidenten så snart som mulig.

Innmeldelse i F.I.P.: Denne viktige sak besluttet man at det skulle stemmes over ved navn. Av referatet går fram at av 48 representanter var ved representantskapsmøtet 31 stemmer fordelt på 25 re-

presentanter og 6 fullmakter. Den skriftlige avstemning ga som resultat at 25 stemmer ble avgitt for innmeldelse og 5 imot. De 5 var: F. Walter-Johannesen, Einar Osc. Schou, Ths. Hoffmann (2 st.) og H. Matfeld. Det ble av Presidenten satt fram forslag om at den endelige avgjørelse måtte tas av klubbene, da han mente at saken var så viktig at den kom inn under lovenes § 12. Dette ble enstemmig godkjent. Idet en refererer til hva som er nevnt under posten Reisefordeling, bes stemmeseddel nyttet på tilsvarende måte.

Lovforandringer: De foreslåtte forandringer ble enstemmig vedtatt, og nedenstående paragrafer får da slik ordlyd:

§ 4. Forbundsklubbene betaler kontingenten til Forbundet for hvert medlem som får Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Forbundsklubben er forpliktet til å avta Tidsskriftet til alle sine medlemmer, unnatt familiemedlemmer og medlemmer som står tilsluttet en annen forbunds-klubb og får Tidsskriftet gjennom denne.

§ 7, 4. Representantskapet har øverste myndighet i alle Forbundets anliggender, medmindre annerledes er bestemt i disse lover eller vedtekter gitt med hjemmel i disse lover.

§ 8. Utgår siste ledd.

§ 10, 5. Styret ansetter redaktør og forretningsfører for Tidsskriftet. Se § 18 og de vedtekter som er gitt i henhold hertil.

Valg: Det er til d. d. avgitt 38 stemmer, og opptellingen viser følgende resultat:

President: F. Walter-Johannesen (37 st.)
 Visepresident: Arnstein Berntsen (34 st.)
 Styremedlemmer: Sigm. Setsaas (36 st.)
 Chr. M. Jacobsen (34 st.)
 Ths. Hoffmann (33 st.)

Varamenn:

Johs. Jellestad (28 st.)
 Per Gellein (36 st.)
 John Brækstad (36 st.)
 Sig. B. Johnsen (35 st.)
 H. Sverdrup (33 st.)

En gjør oppmerksom på at følgende klubber ennå ikke har sendt inn underretning om hvem som er valgt som representant(er) for 1949/52:

Bærum Filatelistklubb, Halden Filatelistklubb, Kristiansund Filatelistklubb, Lillehamme Filatelistklubb, Odda Filate-

listklubb, Sandefjord Filatelistklubb, Ørsta Filatelistklubb og Aasgaardsstrand Filatelistklubb.

En viser i den anledning til lovenes § 6 og til sirkulære av 4/2, 27/4 og 5/8 d. å. Bergen, den 26. august 1949.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

O.F.K.-meddelelser.

Oslo Filatelistklubbs styre vil gjerne minne leserne om *London-utstillingen i 1950* (6.—13. mai), og meddeler at det gjerne også bistår med å sende inn anmeldelse. Den som ønsker å delta i utstillingen, bør snarest, og senest 30. oktober, sende inn navn og følgende opplysninger til O.F.K., Postboks 298, Oslo:

- 1) Samlingens område.
- 2) Studiesamling, Spesialsamling eller General-samling (brukt eller ubrukt).
- 3) Oppgave over hvor mange utstillingsrammer som ønskes (maksimum 5).
- 4) Oppgave over hvor mange album som innsendes til Juryen utenom de utstilte objekter (maksimum 2 à 60 blad). — Hvis samlingen er større enn det som gir plass under punkt 3 og 4, vil resten kunne innsendes til Juryens norske medlem før utstillingen avholdes!
- 5) Kort beskrivelse av samlingen.
- 6) Meddelelse om utstilleren ønsker å besøke utstillingen, og hvor lenge oppholdet vil vare.

Styret i O.F.K. bistår om ønskes med råd og evt. ytterligere opplysninger i forbindelse med arrangementet.

Samtidig innbyr styret til *klubbkonkurranse*, med innsendelsesfrist 20.—30. november. — Nærmere detaljer kommer i N.F.T. nr. 10, 1949.

Frimerkeopplag.

En tillater seg herved å meddele at netto-opplagene av nedennevnte merker er:

Frimerker:

20 øre på 25 øre	15 115 000
Kielland, 25 øre	4 175 000
» 40 »	2 200 000
» 80 »	1 130 000

Tjenestemerker:

20 øre på 25 øre	7 320 000
------------------------	-----------

Frimerkeforvalteren.

Helikopteret som post=transportmiddel.

Av H. Durban-Hansen.

Det skal sis generelt til postverkenes ros at de i praktisk talt alle land har hatt en beundringsverdig og positiv vilje til å finne forbedringer til hurtigere transport av posten og raskt har tatt nye transportmidler i sin tjeneste. Vel fikk vi ikke det å jour-førte bilde av framgangen her i landet som frimerkesamlerne og det øvrige publikum antakelig hadde ventet ved 300-årsjubileet, men selv her på berget må en medgi at der følges godt med, og vi har intet å skamme oss over. Hele utviklingen har postverket her gått igjennom, fra apostlenes hester, den virkelige firfottete hjelperen — som kløvhest eller foran karjolen, kjørereinen med pulken, vel noe som er særpreget for Sverige og Norge, postsluppen og senere hjuldampere, skruedampere, motorskipet og -båten, på land toget med lokomotivet i dets utvikling fra damp til elektrisitet og diesel, sykkelen (som av lett forklarlige grunner ikke egner seg for større postmengder), motorsykkelen og bilen, også den med larvefötter, som ikke lar seg stanse av noe, — og allerede for over 25 år siden var flyet tatt i bruk for postforsendelse. Vi stusser altså ikke lenger noe særlig over å se et fly, og betrakter det som helt selvfølgelig at det regelmessig bringer og henter posten. —

Det er imidlertid én type av flyet som fremdeles er litt av en severdighet for de fleste av oss og som man slett ikke ser til daglig, — men som også har alle mulige sjanser til å bli et hyppig anvendt transportmiddel for posten, når bare forholdene lempes seg litt. Jeg tenker på helikopteret eller autogiroen som den også feilaktig kalles; og med forholdene sikter jeg nærmest til økonomien og anskaffelsesmulighetene.

Helikopteret er neppe ukjent i konstruksjon og funksjonsmåte for leserne; derfor nøyer jeg meg med å definere det slik: Det er et fly med bare kropp uten hale, men hvor vingene er erstattet med en uhyre stor og bredblad motordrevet propell som roterer vannrett om en loddrett akse; helikopteret har også ordinær framdriftspropell(er); kjempepropellen fungerer nemlig som høyderegulator. Og nett-

opp i dette ligger helikopterets anvendelighet; det kan stige rett opp og dale rett ned og altså lande på en hvilken som helst noenlunde horisontal flate stor nok til flyets egen lengde, — og til å «komme på vingene» trenges det også ganske liten plass, noe mer enn ved landing. (Autogiroen har også den horisontale propellen, men denne er *ikke motordrevet!*) — Hvilke muligheter nettopp disse små krav til landings- og startplassen innebærer, kan enhver lett tenke seg. Og at denne flytypen kommer til å få en enorm betydning både i militær og sivil luftfart, er ganske gitt. Helikopteret er da også for lengst tatt i bruk regulært i de store staters luftvåpen, i sivil- og annen nytte- og trafikk ennå vesentlig eksperimentelt. — Når denne flytypen ikke er mer utbredt allerede, skyldes det antakelig først og fremst at oppfinnelsen knapt er helt eksperimentert ennå og for øvrig ikke stort over 10 år gammel, for det annet at helikopteret ennå faller temmelig kostbart i innkjøp, dels også i drift, — idet, som det tredje punkt, bevegelseshastigheten nødvendigvis er lav — sett med tidens øyne (100—175 km pr. time) — og nyttelasten er nokså liten sammenliknet med hva f. eks. ordinære trafikk- og transportfly kan makte. Det vil føre for langt å komme inn på de forskjellige årsaker til de momenter som ennå har stilt seg hindrende i vegen for en almen utbredelse av helikopteret, men en kan bare forutsi at utviklingen naturligvis heller ikke her er stoppet opp; og det kan neppe bli spørsmål om så svært mange år før antakelig også det norske postverk vil kunne finne det opportunt å begynne forsøk med transport av post pr. helikopter.

I U.S.A. har man hatt flere regulære og faste helikopter-postruter siden 1946, — i Belgia og Nederland er typen prøvet med helt tilfredsstillende resultater (i 1947) og anskaffelse av denne slags fly til postverkene anbefalt. I Sverige, Sveits og England er det også foretatt prøveflygninger — med gode resultater, og sannsynligvis blir faste helikopter-postruter snart opprettet i Storbritannia.

Tross dette flyets relativt «lave» marsj-

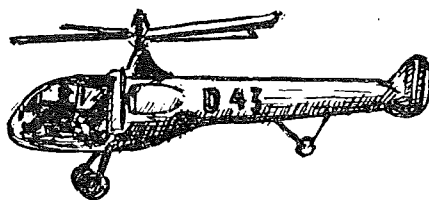
fart kan man lett forestille seg hva det i et land som vårt måtte kunne spares av tid og andre transportmidler med et slikt himmel-amfibium, som kan dumpe ned nær sagt hvor som helst og uten synderlig vanske og uten kostbare og utenkelige flyplasser starte igjen.

For øvrig er det grunn til å peke på at en kombinert flybefordring, altså med både ordinære land- eller sjøfly og så med helikopter, vil kunne egne seg godt for forhold som hos oss. Derved ville helikopterets noe begrensede egen aksjonsradius kunne elimineres for en vesentlig del.

Tanker og drøftelser omkring helikopteret er sikkert ikke nye for våre postale myndigheter. Men jeg håper man vil nytte første mulige høve til å tenke alvorligere

over dette nye transportmiddel, som vil kunne realisere drømmer om posten direkte fra postkontor til poståpneri. For mens vi da forsiktig overveier muligheten av dette nye og utvilsomt betydningsfulle transportmiddel, sysler man andre steder i verden allerede med planer om langdistanse-transport av post pr. rakett. — Jules Verne's fabler begynner allerede å bli forhistorie.

I gamle dager het det alltid så tappert: «Posten skal fram,» dvs. selv om været og føret var stygt. Postverket har så selv bidratt til at mottoet etter hvert har forandret seg litt. Nå heter det rent selvfølgelig: «Posten skal fort fram», med sterkt trykk på det nye ordet. — Måtte det skje!

Utstilling i Prag 1950.

I tiden fra 20. til 29. mai 1950 skal det holdes en internasjonal frimerkeutstilling i Praha. For øyeblikket gjøres det store anstrengelser for å vekke interesse i utlandet for arrangementet. En brosjyre om forberedelsene er under utgivelse. Brosjyren inneholder bl. a. også en artikkel om de første tsjekkiske luftpostmerker, og kan fås ved å skrive til *Praga 1950*, adresse 41, Vaclavske namesti, Praha II, C.S.R. — Som et a propos avbildes nedenfor det av U.P.U.-merkene fra Tsjekkoslovakia som ikke er tatt inn under nyheter. Det er vel lite trolig at farten på frimerkeutgivelsene vil stagnere i framtiden, nå skal vel merkene også herfra tas i propagandaens tjeneste.

Service for leserne.

Er det noe utenlandsk tidsskrift De gjerne vil abonnere på?

Skriv til F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen, så kan forretningsførereren gjerne hjelpe Dem. Men gjør det straks, så saken kan ordnes i god tid før nytt år begynner!

Fra forretningsførereren:

Flytter De?

På grunn av stigning i utgiftene må vi for ettertiden be om å få innsendt kr. 0.50 (gjerni i ubrukte norske frimerker) sammen med *enhver adresseforandring* for Tidsskriftet.

Ved forespørsler

til tidsskriftet m å svarporto vedlegges.

LØVEMERKENE 1937

Av Eivind Wirsching.

Det er hittil ikke offentliggjort noe spesielt angående vannmerkestillingenes prosentvise forekomst i de norske frimerkene. Det er å håpe at dette område etter hvert må bli klarlagt.

Selv har jeg for å yte et beskjedent bidrag til dette arbeid, foretatt en undersøkelse for om mulig å bringe på det rene

den prosentvise fordeling hos verdiene i løveserien av 1937 (unntatt 14 øre). Undersøkelsen er foretatt *uten hjelp av benzin*. Antallet ubestemte er derfor forholdsvis stort, og hver gruppe inneholder bare merker som kunne bestemmes med 100 % sikkerhet. Resultatet ble følgende (tallene i parentes angir antall merker):

Merke	Vmst. 1	Vmst. 2	Vmst. 3	Vmst. 4	Antall ubestemt	Antall undersøkt
10 øre	39.5 % (98)	47.5 % (118)	13 % (32)	0 % (0)	31	279
15 øre*	0 % (0)	51.6 % (48)	48.4 % (45)	—	27	120
20 øre	1.7 % (8)	70.2 % (326)	26.6 % (123)	1.5 % (7)	126	590
25 øre	41.5 % (235)	45.4 % (257)	13.1 % (74)	—	227	793
30 øre	14.9 % (18)	85.1 % (103)	—	—	30	151
35 øre	39.6 % (320)	53.8 % (435)	6.6 % (53)	—	324	1132
40 øre	20.4 % (61)	46.5 % (139)	33.1 % (99)	—	124	423
50 øre	0 % (0)	29.8 % (35)	70.2 % (83)	—	38	156
60 øre	11.8 % (48)	50.2 % (203)	38 % (153)	—	129	569

* Nk. nr. 204 a.

Jeg er fullt å det rene med at en slik isolert undersøkelse ikke kan gi noe fullstendig bilde av de virkelige forhold, spesielt ikke i betraktning av det begrensede antall merker som sto til disposisjon av hver verdi.

Til tross for dette må en, opplagstallene tatt i betraktning, ha lov til å karakterisere 50 øre vmst. 1 som forholdsvis sjelden. 15 øre vmst. 1 kan heller ikke være noe helt alminnelig merke, men spesielt for dette merkes vedkommende har materialet vært for lite og resultatet desto usikrere.

Det mest interessante ved undersøkelsen knytter seg imidlertid (etter min mening) til 10 øre vmst. 1. Det viste seg nemlig at hele 97 % (dvs. 95 av 98) av merkene med denne vannmerkestilling lot seg best skille ut utelukkende ved hjelp av fargen. De 97 % hadde en lysere fargetone. En kunne være fristet til å tro at dette kanskje kom av at merkene var på gullig papir. Det var imidlertid ikke tilfellet. Heller ikke fantes noen av de andre 10-øresmerkene med denne «nyansen». Avvikelsen i farge er ikke stor.

Er du positiv? Yter du noe for klubben og for filatelen?

Samle ikke for verdiens skyld, men for kunnskapene's og gleden's.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

ALBANIA:

Folkearmeens 6-årsdag — 2.50, 6 og 8 l.

BULGARIA:

Propaganda for den industrielle 5-årsplan — 4, 9, 15, 20 og 50 l.

Dessuten et 5-leva-merke — luftpost — til U.P.U.-jubileet.

DANMARK:

Avbildes: Grundlovsmerket.

40 øre blå — Frederik IX.

Til Verdenspostforeningens 75-årsjubileum ett merke: 40 øre blått.

FINNLAND:

Den tekniske høgskoles 100-årsjubileum — 15 mk., blått.

FRANKRIKE:

Landskapsserien — 20 fr., Commignes.

IRLAND:

8 og 11 d til den kurserende serie.

ISLAND:

25 og 35 aur, 2 kr., samtlig til Verdenspost-jubileet.

ITALIA:

500-årsminnet om Lorenzo il Magnifico's fødsel — 20 l.

Til erindring om arkitekten Andrea Palladio (1518—1580) i anledning av restaureringen av Ragione-palasset i Venedig — 20 l.

Til den 13. Levantinermesse i Bari — 20 l.

LIECHTENSTEIN:

I anledning av U.P.U.-jubileet avbildes det første merket som kom i år, dessuten maleriseriens blokk.

LUXEMBURG:

Verdenspostforeningens 75-årsjubileum — 80 c, 2, 4 og 8 fr.

NEDERLAND:

10 og 20 c., samtlig til Verdenspostjubileet.

POLEN:

President Bierut — 2, 3 og 10 zl.

Portomerke — 2 zl.

ROMANIA:

Verdenspostforeningens 75-årsjubileum — 20 og 30 l.

5-årsminnet for frigjøringen — 50 l, takket og utakket.

SOVJET-SAMVELDET:

Botanikeren I. R. Mitchourine — 40 k., 1 r.

SPANIA:

20 og 30 c. samt 4 ptos Franco i ny takning, 13.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Propaganda for den 50. Pragermesse — 1.50 og 5 kr.

Til den tsjekkiske gruveindustri's 700-årsjubileum kom 11/9 tre verdier: 1.50, 3 og 5 kr. — 28/8 kom 10 kr. med bilde av Zoolen-slottet.

TYSKLAND:

Til U.P.U.-jubileet avbildes årets merke av grunnleggeren, dr. Henirich von Stephan.

Østsonen: Leipziger-høstmessen — 12 + 8 og 24 + 16 pf. Det siste viser bl. a. Goethes besøk på messen i 1765.

Intet illustrerer frimerke-kaoset i Tyskland bedre enn Goethe-jubileet, hvor det nå foreligger 6 minneserier.

Bisonia og Berlins vestsektor har hver utgitt en serie i verdiene 10 + 5, 20 + 10 og 30 + 15 pf.

Østsonen utgir en serie i verdiene 6 + 4, 12 + 8, 24 + 16, 50 + 25 og 84 + 36 pf.

Fra Østsonen foreligger også en Goethe-blokk utgitt under Goethe-ukene i Weimar den 22—29/8 i verdien 50 + 450 pf.

Endelig utgir hver av de franske soner Baden, Rheinland-Pfalz og Württemberg en serie i verdiene 10 + 5, 20 + 10 og 30 + 15 pf.

Fra Baden foreligger også en serie til minne om politikeren og revolusjonsmannen fra 1848 Carl Schurz — 10 + 5, 20 + 10 og 30 + 10 pf.

UNGARN:

Den internasjonale demokratiske ungdomskongress: 20, 30, 40 og 60 f. samt 1 ft. Samtlig merker, men i andre farger, er også satt sammen i en blokk i opplag 60 000 stk.

Til minne om den folkerepublikanske konstitusjons ikrafttreden — 60 f.

ØSTERRIKE:

125-årsdagen for komponisten Anton Bruckners fødsel — 40 gr.

25. september kom et 30 gr.-merke til 100-årsdagen for Johann Strauss, faren. — Endelig kom 20/9 tre suppleringsverdier i draktserien: 25 gr., 1.20 og 1.60 S.

Til 75-årsdagen for U.P.U. tre merker: 40, 60 gr. og 1 S.

Oversjø:

AUSTRALIA:

10/— merke i samme type som det tidligere utsendte 5/—.

1/6 flypostmerke i mindre format og med endret tegn.

DE FORENTE STATER:

Til minne om deltakerne i borgerkrigen, Grand Army of the Republic — 3 c. rød.

10, 15 og 25 c., samtlige til Verdenspostjubileet.

SØRAFRIKANSKE UNION:

Til Verdenspostforeningens jubileum: $\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{2}$ og 3 d. Serien foreligger også med overtrykk SWA for South-West Africa (Suidwes Afrika).

Det norske Postverks største klenodium.

Av Trygve Jacobsen, Bergen.

Den 21. januar 1872 sendte det norske postverk ut et lite 3-skillings frimerke. Det var — kunstnerisk sett — meget vellykket. Ordet «Norge» og verdien «3» festet seg straks i øyet, kanskje sammen med gjentaket «Tre skilling». For øvrig besto merket av harmonisk samarbeidede symboler: Kongekronen, posthornet og samferdselens vingete hjul.

Lite ante Postverket dengang hvilken betydning dette merket skulle få. Det ble symbolet for landet med den reneste frimerkeemisjon, landet som ikke spekulerte i frimerker for fortjenestens skyld, det preget seg slik i folks bevissthet at det fikk det innarbeidete varemerkes renommé. Det ble et symbol for landet, nesten jevn godt med det norske flagg.

For merket var vakkert, enkelt og levedyktig. Siste utgave kom 22/9 1941, og det brukes den dag i dag.

Selvsagt har det ikke i detaljer vært det samme hele tiden. Først skiftet det fra skilling til øre, så ble fargene forandret. Trykkplatene ble medtatt av tidens tann, renset, gravert på ny osv., og merket fulgte lojalt med i reproduksjonsteknikkens stadige modernisering. Utgavene ble derfor mange, selv om bildet av posthornet, kongekronen og det øvrige utstyr dannet den uforanderlige bakgrunn.

Ser en etter i «Norges Frimerker», finner en ikke mindre enn 98 utgaver av merket, nemlig:

1 øre —	8 utgaver	20 øre —	11 utgaver
2 » —	5 »	25 » —	7 »
3 » —	10 »	30 » —	3 »
5 » —	11 »	35 » —	4 »
7 » —	3 »	40 » —	2 »
10 » —	12 »	50 » —	5 »
12 » —	5 »	60 » —	3 »
15 » —	3 »	Skill.mrk. 6	»

Enkelte av disse verdier, f. eks. 3 øre, har hele tiden holdt samme farge, mens andre har skiftet i overensstemmelse

med internasjonale krav om verdienes farger.

Enkelte merker er vakkert utført — f. eks. de første utgaver av 1909-merkene — mens andre har fått en mindre pen utførelse (f. eks. 1.-utgaven av 20 øre, utsendt 4/5 1895).

For frimerkesamlere er de en «delikatess», idet studiet av de enkelte opplag og deres tekniske utførelse gir anledning til samling av et utall av varianter. En kan godt si at de er et spesialsamlerens eldorado.

Og den alminnelige nordmann, som bare bruker merkene som kvittering for betalt porto, har også vært stolt av merket, vakkert og solid som det er, symbolet på Dovre selv. Dette frimerket har nå fått den patina over seg som alder og ærverdighet gir. Det har fått preg av en tradisjon i Postverket.

Og i det øyeblikk vi er kommet så langt, kommer det melding fra Postverket om at det skal «gå ut».

En må spørre om dette er vel gjennomtenkt. Hva er grunnen til at Postverket vil hindre dannelsen av en slik «frimerke-tradisjon», en slik liten hyllest til forfedrenes innsats? Vi vet riktignok at en del embetsmenn i 1920-årene fant ut at vi absolutt trengte noe nytt i frimerkevegen, og derfor lanserte løvemerket. Løvemerket var betydelig enklere, men inneholdt et symbol som går igjen i mange lands våpen og emblemer. Løven har dessuten vist seg å kunne opptre i forskjellige utforminger, som det ikke alltid har vært avgjort enighet om, og den har prestert å opptre på et norsk frimerke med en hertrone over.

Er ikke posthornmerket — tross alt — bedre? Det var den eneste trykksaken som beholdt kongekronen ren og tydelig gjennom okkupasjonen, og presterte endog å bli utgitt av nasistene. Bør en ikke heller si til alle dem som vil ha en «forandring», at en slik kan vi få i og med at

vi forlater løvemerkenes. De vil aldri oppnå den posisjon som «posthornet» har hatt, og deres provisoriske dominerings-tid kan derfor godt opphøre nå. De er tross alt bare 30 år gamle, mens posthorn-merkene nærmer seg de 80.

Hvis Postverket ikke kan erkjenne posthornmerkens betydning, bør filatelister og presse tydelig si ifra, i nødsfall i form av kraftige protester mot at merkene skal gå ut.

*

Om tre år er posthornmerkene 80 år, en enestående levetid for et frimerke. La oss kreve at Postverket i 1952 hedrer

merket ved å gi det ut i den fineste og beste utforming moderne reproduksjonsteknikk kan yte, — gjerne i kopper- eller stålstikk. Selv om det skal koste valuta. La oss få dem i alle gangbare verdier under 1 krone.

Vi kan fremdeles pusse og stelle på merket. Det kan sikkert også gis ut i størrelsen 21 x 27 cm, om det ønskes. — Symbolene kan gis en tegnemessig mer moderne utforming, fargene kan endres. Vi ser gjerne 98 nye utgaver av merket.

Men én ting bør ikke endres: Posthornmerkets bakgrunnsidé bør fremdeles være Norges offisielle hovedfrimerke. Den bør fortsatt leve i norske frimerker.

Kan man gardere seg mot

FORFALSKNINGER?

Av H. Durban-Hansen.

Dette spørsmål har og vil alltid ha aktualitet, — og da det i amerikansk ukepresse og fagtidsskrifter nylig har vært en til dels hissig diskusjon om hvorvidt forfalskninger virkelig kan lages så original-like at de kan lure selv ekspertene, — kan det kanskje være på sin plass å referere litt fra den stormen som reiste seg etter et inserat i Saturday Evening Post for 30. april i år. Artiklen bar overskriften «He Fooled the Experts» og er om falskneren *par excellence*, italieneren Giovanni di Sperati, hvis til dels storslåtte falsknerier, som han selv kalte artistiske etterlikninger men ikke desto mindre lot andre omsette for seg som ekte, såvidt er nevnt i et tidligere nummer av NFT. Forfatteren av ovennevnte artikkel heter Dean Jennings, og han skriver bl. a. at di Sperati greide å lure noen av de skarpeste frimerke-eksperter i Frankrike.

Men Mr. Jennings fikk svar. Her er et par av dem:

Først fra Ernest A. Kehr, frimerke-spalte-redaktør i *New York Herald Tribune*:

«Jeg leste med interesse artiklen av Mr. Jennings om di Sperati i siste nummer av S.E.P., og skjønt jeg medgir at beretningen var godt skrevet, hadde det nok vært gunstig om Mr. Jennings

hadde undersøkt sakens fakta bedre før han slo fast noe annet. Til Deres underretning kan jeg forresten meddele at en liknende artikkel var tatt inn i et sveitsisk illustrert ukeblad allerede for et år siden. En del europeiske granskere foretok selv undersøkelser og kom til det resultat at di Sperati-forfalskningene ikke ville lure andre enn Johnny-etterpå-klok, av hvilke det ganske visst fins en del, men hvis kjennelse eller garantier ikke er verdt mer enn en kvakksalvers diagnose ved et alvorlig illebefinnende. Mr. Ernest Müller, en ekspert fra Basel, offentliggjorde sine første avsløringer av di Sperati i «Die Basler Taube». Noe senere publiserte Mr. Edwin Mueller fra New York (intet slektskap med foran nevnte) en liknende artikkel i *Mercury Stamp Journal*. Selv har jeg hatt anledning til å undersøke di Sperati's falsifikater i Europa i fjor sommer og kan forsikre at de slett ikke var så fullkomne . . . »

Så et innlegg fra Mr. Finbar Kenny, direktør i frimerkefirmaet J. and H. Stoll, New York:

«Forfalskninger som di Sperati's er av gammel dato i frimerkebransjen.

Skjønt hans falske merker nok kunne passere eksperter som ikke i øyeblikket var skeptisk innstilt, så ville neppe noen våkne eksperter bevisst ha kunnet karakterisere merkene som annet enn forfalskninger. Tilmed en uøvet person med gjennomsnitts-begavelse ville lett ha oppdaget falskneriene etter noen minutters øvelse. I stedet for å være «store kunstferdige produkter som kan komme til å ødelegge frimerkenes verdi», som artikkelen antyder, kan man si at disse forfalskningene rett og slett utgjør en rekke nye falsifikater som neppe ville bedra en samler som kjøper i en ansett frimerkeforretning....»

Men det kom også brev som ga uttrykk for en mer forbeholden oppfatning. Mr. Parker Haydon, fra Berkeley, California, en anerkjent ekspert fra vestkysten av U.S.A., som av Dean Jennings fikk utlånt en del av de nå berømte falsifikater, skrev at han anså di Sperati's produkter for å være så godt ettergjort at italieneren muligens hadde villet bløffe Mr. Jennings helt ved å gi ham *ekte* merker og bare *kalte* dem falske. — Imidlertid tilkalte Mr. Haydon også en ekspert på falskdokument-området, *Edward Oscar Heinrich*, og de underkastet merkene en nøyaktigere granskning. Sammen kom disse to eksperter nå til at det allikevel var til dels store svakheter i etterlikningene, særlig når det gjaldt trykkfargen og dens virkning på papiret. Begge ekspertene erkjente imidlertid åpent at italieneren, som er gravør av fag, hadde gjort et mesterlig godt arbeid når det gjaldt det rent mekaniske.

*

Enhver som leser ovenstående med omhu og ettertanke, må uvilkårlig få sådd en del små, spirekraftige *tvilens* og *usikkerhetens* såkorn i sitt sinn når det gjelder tryggheten for sine merkers ekthet — og dermed samlingens verdi. Når di Sperati har kunnet ettergjøre ca. 300 av de dyreste merkene i verden så godt at han lurte Pariser-juryen som dømte ham, videre Leon Miraud, president i de franske frimerkehandleres forening (som brakte saken for retten), og endelig en New York-ekspert som først fikk se merkene hos Mr. Jennings, — ja, så må man føle seg usikker. Hvem sier at di Sperati er «alle

tiders dyktigste frimerkefalskner»? — Inngående undersøkelser av eldre, verdifulle og etterspurte frimerker fra en rekke land har vist at forfalskninger har vært framstilt for mange, mange årtier siden, — og nye oppdagelser dukker fremdeles opp, — og det kjedelige er at disse nyoppdagelser ofte røper forfalskninger som må være av gammel dato. — Og har enhver samler tekniske hjelpemidler til å kunne avsløre gode forfalskninger? — Å nei, det er vel ikke engang mange som f. eks. har et virkelig godt forstørrelsesglass og som ellers har øye som er trenet i å se. Eller som har kvartslampe, — det er jo en temmelig kostbar ting. — Eller som bare har gode arbeidsmuligheter og skikkelige lysforhold hjemme. — Jo, en skulle synes det er gode muligheter for å bli en smule usikker.

Og hvis forfalskninger innskrenket seg til å omfatte selve frimerkene; men det fins jo ikke så få falske *avstemplinger* også! —

Imidlertid oppfordrer jeg den usikre til å helle kaldt vann i blodet. For det første er det jo i de færreste tilfelle at man behøver å engste seg når det gjelder billigere merker. For det annet må en både bruke forstanden — og en god katalog som så vidt mulig har inngående beskrivelser og opplysninger om eksisterende og kjente forfalskninger. Endelig må en huske at en iallfall må ha muligheter *selv* for å skille mellom original og forfalskning, — ved å ha *minst 2 eksemplarer av merket*. Det er jo lite trolig at man skulle være i besittelse av *flere* forfalskninger av samme merke, særlig når en betenker at de fleste forfalskninger slett ikke kommer ut i så store opplag som originalene.

*

Oppdagelsen av stadig nye forfalskninger burde lede til én ting, *ett positivt tiltak* som ville være en betryggelse for alle som står i ferd med å kjøpe sjeldnere merker som det kjennes forfalskninger av og følgelig må betraktes med skepsis: Alle klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund burde anlegge sin egen falsifikatsamling, på bredest mulig basis, — med ekte og falske merker av samme side om side; og hvor ikke ekte eller forfalskning kan skaffes, bør en klebe inn en trykt eller skrevet, mest mulig inngående beskrivelse av *begge* versjoner. Til falsifikatsamling-

ene burde også høre en kvartslampe samt et godt, kraftig forstørrelsesglass eller et lommemikroskop. Falsifikatsamlingen og dens remedier burde has forhånden ved alle klubb- og byttemøter, — det kan jo være behov for nøyere undersøkelser når som helst. De klubber som selv ikke har anledning til å legge an med en slik samling, burde få hjelp og økonomisk støtte til dette. Det er et så viktig spørsmål at man *straks* burde begynne å arbeide med saken. — En god idé ville det også være at kyndige folk holdt lysbilledforedrag på møtene om problemet ekte — falsk.

For øvrig bør jo ingen forsiktig general

avslutte et kjøp av et dyrere merke uten å ha undersøkt det selv nøye eller få andre, kyndigere folk til å se på frimerket.

En kan aldri forhindre at smarte, dyktige og skrupelløse slyngler forsøker å forfalske frimerker og avstemplinger og bringer det i handelen. Det gjelder bare at man setter seg selv og sine kolleger blant samlere og handlere best mulig i stand til å avsløre falskneriene og så gjøre dem alment kjent i bransjen. Da innebærer disse fordekte «lekkerbiskener» ikke lenger noen særlig fare.

Klubbstyrrer! Tenk over dette!

FILATELI I AMERIKA

SPREDTE TREKK

Av A br. Od fjell.

I Philadelphia ble det i desember 1948 åpnet et filatelistisk museum. Det er private samlere som har støttet økonomisk og som hjelper til. Dette er De forente staters eneste postmuseum. I Europa eies de fleste postmuseer av staten. Det vil derfor være interessant å få se hvilke av de to former som egner seg best.

Museet i Philadelphia har i første etasje to store saler med rammestativer. I salene bakenfor er det flere ildsikre hvelv for betryggende oppbevaring. I annen etasje er bibliotek, lesesaler og kontorer. I tredje og fjerde etasje er det opprettet en filatelistisk skole (om det se nedenfor).

Planen er at museet skifter utstilling hver måned, slik at forskjellige landegrupper og spesielle grener av filatelien etter hvert blir stilt ut. Hertil hører foredrag med film, radio og televisjon. Der er betjening som veileder.

Hvem som helst kan bli alminnelig medlem mot en kontingent av \$ 10.—, men støttemedlemskap betinger en kontingent av fra \$ 50.— og oppover.

Dersom dette private museum blir en suksess og svarer til forventningene, vil det etter fem år bli overtatt av «The Temple University».

Dette universitet ble grunnlagt i 1884 av en forfatter, Mr. Russell H. Conwell, som ga det \$ 11 000 000.—. Fra en begynnelse av 7 studenter har det i dag over 20 000 studerende. Universitetet, som underviser i de fleste fag, har nå åpnet et nytt «fag», The Philatelic Institute, som utdanner elever til etter et 2 års kurs å gå inn i frimerkehandelen, til å veilede begynnere og til å holde foredrag for viderekomne og andre.

Som en ser — planene er store og vil forhåpentlig føre langt.

I forbindelse med The Philatelic Institute kan nevnes The Philatelic Foundation. Dette ble startet av medlemmer av Collectors Club, New York, men uavhengig av klubben. Her gis fire kurser om året — nærmest beregnet på lærere eller ledere for skoleungdom. Men også samlere tar gjerne et kursus, for å få et bedre grep på mange av de ting som eldre samlere gjerne kan synes er vanskelige, men allikevel av den største verdi, som f. eks. papir, farge, trykningsmetoder o. m. a.

The Philatelic Foundation er nå en sikker institusjon med voksende tilslutning, noenlunde økonomisk velstilt (det har en formue på ca. \$ 200 000.—), men også med planer som koster penger.

ET BEMERKELSESVERDIG FUNN

10 øre Offentlig sak på dobbelttykt papir.

Jeg har fått et vertikalt hjørnepar, hvor papiret er dobbelt på hele det øverste frimerke, nr. 10 i arket; frimerket nedenunder, nr. 20, har i den øvre halvdel dobbelt papir — den nedre halvdel enkelt. Det forklares ved at to ark under trykningen må ha hengt sammen i en og en halv rekke øverst. Det skulle således være 10 slike dobbeltpapir-varianter. Dette paret kom til meg fra Stavanger, hvor det muligens ennå er 9.

En vil være forbauset over at arket har sloppet igjennom de forskjellige kontrollinstanser, men her er det altså skjedd. Her har det lyktes å skaffe Norgessamlere en ny variant i samme klasse som omvendt «V», — bare meget sjeldnere.

A. O., Bergen.

Ovennevnte tilfelle forekommer *meget interessant*, men forklaringen på fenomenet tør være tvilsom. Jeg kan antyde 4 muligheter: 1. Enten at marginalranden

over øverste rekke på samme ark er blitt bøyd ned og ved varme- eller fuktighetsinnvirkning har smeltet fullstendig, udelelig sammen. I dette tilfelle vil jo selve merket være uten gummi, — og dette er ikke opplyst. 2. Eller marginalstykket fra et *annet*, underliggende ark har kommet på, — og samme prosses som under 1. er skjedd, bare at her *kan* gummien fra marginalstykket være intakt. 3. Samme resultat blir det om en *skjød* i papirrullen virkelig skulle ha mottatt trykk. At skjøten har unngått kontrollens øyne, *kan* kanskje tenkes. 4. En fjerde mulighet, men den er svært liten, er at den kontinuerlige papirbanen har slått en *fold*, som så av fuktighet-, varme- og pressvirkningen har resultert i en sammensmelting, med sluttresultat som nevnt under 1. *En av de tre første muligheter er overveiende sannsynlig.*

Sammensmeltingen *kan* i hvert tilfelle være så grundig og fullkommen at det faktisk blir *ett* papir av dobbelt tykkelse ut av dette. Herr A. O. skal ha takk for meddelelsen.

Redaktøren.

Nedenstående dikt av Johs. Jellestad,
Bergen, hitsetter vi fra Norsk Fest-Filatelisk
Tidsskrifts Landsmøtenummer, pinsen 1949:

En hilsen til gjestene.

Ved Norsk Filatelistforbunds landsmøte
i Bergen 5.—6. juni 1949.

Vi fikk en idé som skal trives og gro,
som alltid skal skjøttes som kostelig eie,
en felles idé som har bygget en bro,
som fører oss sammen fra fjerneste veie.

I dag er vi samlet fra sør og fra nord,
fra Østland og kyststripen vest ved leden:
Velkommen til Bergen, du samlende bror!
Vi ønsker deg hygge i pinsefreden.

Ja, - gjester - helt enkle, i par og i blokk,
til alles gagn og for felles hygge
vårt Forbund vi søker å løfte i flokk!
Vår Filateli vi skal trygge.

Og bandt du i Bergen en minnekrans,
og ble dine inntrykk av varig verd,
og vant du deg venner for år og dag —
så angrer du aldri din Bergens-ferd!

J. J.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Fkebergvn. 23, Oslo 50.

Canada. Notes on the 1911—1925 Series.
Av George C. Merler. American Philatelic Society Handbook Series. 75 sider. April 1949. Pris \$ 2.—.

Dette er en av håndbøkene i serien som utgis av American Philatelic Society og omhandler George V Canada-utg. 1911—1925. Håndboken er trykt på meget godt papir og har en rekke gode, klare klisjeer. Den er svært spesialisert og for hvert enkelt merke en klar og grei oversikt med forklarende tekst over: Utgivelsesdato, opplag, platenummer, typer, retusjer, platefeil, trykningsmetode, fargenyanser o. a., videre alle opplysninger og detaljer vedrørende frimerkeheftene, som er et populært samleområde i Canada og U.S.A. Det første merke som behandles etter orienteringen er One cent grønn, derpå følger One cent gul og til slutt One dollar oransje, tilsammen alle 18 merkene i utgaven.

For en spesialsamler av kanadiske frimerker er håndboken en glimrende veileder. Den omhandler alt som er kjent om George V-utg. 1911—1925, og den anbefales på det beste.

H. T.

E. A. Hellman: *Finnish Christmas and Charity Stamps*. Forlag: Lindström & Co., Helsingfors.

Har julemerker noen berettigelse i filatelen? Personlig synes jeg ikke slike mer-

ker bør omtales i et frimerkeblad; men meningene er altså delte.

I våre naboland har julemerker en nok så stor samlerskare. Denne katalogen stammer fra Finland, men De skal ikke være redd for ikke å forstå språket, katalogen er forsynt med både engelsk, finsk og svensk tekst. Hva angår teksten kan jeg godt kritisere at den er for tett, slik at det kan være vanskelig å finne de forskjellige språk. Men det er jo ikke egentlig det avgjørende.

De fleste merker er avbildet, men ikke i farger og rette «storlek». For samlere av slike merker vil katalogen dog være til stor hjelp, og jeg anbefaler den.

Til slutt noen ord om prisene, som ifølge forordet bare er beregnet på bytning. Men jeg skjønner ikke helt hvorfor det settes pris på både brukte og ubrukte merker. Et brukt frimerke er jo et merke stemplet av postverket. Men julemerkene blir jo ikke stemplet! Formodentlig menes merker uten gummi.

Arvid Gahr.

Illustrierter Ganzsachenkatalog. Deutsche Postkarten ab 1945. Forlag: Julius Müller, Berlin-Spandau. 56 sider. RM. 7.—.

Tysk helpost etter 1945 er den rene jungle å ferdes i, men de som våger seg ut i den, vil ha god hjelp av denne katalog. Den gjør ikke krav på å være helt komplett, det dukker ennå opp tidligere ukjente saker; men det vesentligste av det som virkelig har krav på interesse, må vel nå antas å være registrert.

Katalogen er ganske oversiktlig og oppdelt etter de forskjellige soner. Den er ledsaget av en hendig «nøkkel» så det er lett å bestemme de forskjellige kort. Nummereringen virker temmelig rotet. Ikke bare har de forskjellige områder innen sonene fått egne nummerserier, det samme er også tilfellet når kortenes utseende er forandret. Det er mange illustrasjoner, som dog kunne ha vært bedre, men papir- og trykningsvansker må vel ta skylden for det.

Priser er oppført så godt som utelukkende for ubrukte eksemplarer. Katalogen er ingen salgsliste, dens hensikt er å angi den relative verdi av helsakene, og de oppførte priser er nøkterne, med en toppnotering på 25 Mark.

P. G.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Referat fra klubbens motorbåttur 28. juni 1949:

28. juni 1949 arrangerte klubben en motorbåttur til disponert Behren's hytte på Flekkerøy. Vi startet fra Gravene kl. 17 i 4 motorbåter, i et deilig sommervær. Det var 22 deltakere, av dem 15 medlemmer. De øvrige var medlemmenes fruer som var invitert med. — Etter en fin tur ut gjennom fjorden kom vi fram til hytta ved 18-tiden. Alle hadde med seg niste, kaffe, brus o. a., og på grunn av de vanskelige vannforhold på øya hadde vi også brakt med 2 store kagger vann.

Da det var så fint vær, ble bordet dekket ute, og i den friske sjøluften smakte maten og kaffen utmerket, for ikke å snakke om røyken etterpå.

Etter maten gikk vi igjen litt rundt og besøkte oss. Kl. 20 fikk vi hovedposten på programmet: Referat fra landsmøtet i Bergen ved Sigurd B. Johnsen, og i morsomt kåseri ga han en oversikt over hva han hadde opplevd. Han kom inn på de saker som ble behandlet og fortalte om sine inntrykk av utstillingen som hadde vært holdt. — Kåseriet ble lønnet med kraftig bifall.

Man gikk så over til å diskutere spørsmålet om å holde et landsdelstevne, eventuelt i Arendal. Det var enighet om at et slikt stevne burde søkes arrangert, uten at noen nærmere bestemmelse ble fattet.

Klokken var nå blitt nærmere 22, og man måtte begynne på hjemturen. Denne foregikk uten uhell av noen art, og ved 23-tiden var vi i byen igjen, et hyggelig minne rikere.

O. Jarl Hansen.

Referat fra klubbens motorbåttur 28. juli 1949:

Klubben arrangerte 28. juli en motorbåttur til Kaspar Smiths hytte i Fidjekilen. 16 medlemmer tok del i turen. Vi startet fra Kristiansand kl. 17 i 2 motorbåter. Flere av medlemmene hadde også sine fruer med, og alle nød den friske båtturen.

Vi kom fram til hytta ved 18-tiden. Det var en flott hytte, som vakte beundring hos alle. Vi leiret oss foran hytta og kokte kaffe. Alle hadde med seg mat, og den smakte godt med rykende varm kaffe til; deretter ble det en røyk. Vi nød det fine sommerværet i hyggelig samvær. Herr Smith viste seg å være en utmerket vert, og serverte pils og brus til alle. — Vannet var deilig og varmt, og flere nyttet høvet til et forfriskende bad. —

Etter å ha hygget oss noen timer, gikk vi ombord i båtene igjen, og ved 21.30-tiden var vi hjemme, etter en meget vellykket tur.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 287 ble holdt i Handelens Hus 30. august 1949 under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. 21 medlemmer til stede.

Formannen ønsket de frammøtte velkommen til en ny sesong. Han ga så ordet til sekretæren, som leste referat fra foregående møte samt fra de to sommerturene klubben hadde arrangert.

Formannen anmeldte så ankommet post. Det forelå meddelelse om et nytt dansk og et norsk frimerke, diverse prislistor o. a.

Fra Norsk Filatelistforbund forelå sirkulære til forbundsklubbene om propagandautvalg, eventuell fordeling av reiseutgifter, innmelding i Fédération Internationale de Philatélie, lovendringer og valg.

Man behandlet først spørsmålet om fordeling av reiseutgiftene. Forslaget ble enstemmig vedtatt. — Om spørsmålet om innmelding i F.I.P. var det delte meninger. Ved avstemningen var 15 for, 4 imot, mens 2 unnlot å stemme.

Bibliotekaren anmeldte så en del ankomne tidsskrifter.

I 5-minutter-serien kåserte P. Th. Lund om den overhåndtakende utgivelse av frimerkenyheter og hva som måtte kunne gjøres for å begrense flommen. Om samlerne ikke oppnår noe ved å protestere, framholdt hr. Lund, måtte man iallfall kunne bremse på utviklingen ved å unnlate å kjøpe mange av disse helt unødige frimerkeutgaver. Her var arbeid for klubbene og forbundene i samarbeid med katalogutgiverne. Skal frimerkestrømmen fortsette, vil sikkert interessen for å samle frimerker få en sørgelig knekk hos mange. Hr. Lund nevnte at han for sin del helt ville slutte med å samle på nyheter fra 1950. — Han nevnte spesielt Frankrike, som han selv samlet, og som i de senere år har utgitt en mengde nye frimerker, og han demonstrerte til slutt en rekke eksemplarer på disse unødige frimerkeutgaver.

Formannen takket kåsørene for det interessante og aktuelle innlegg, og sluttet seg i det vesentlige til hva der var framholdt.

Under eventuelt nevnte Sigurd B. Johnsen et nytt sirkulære fra Poststyret.

Man var så ferdig med programmet, og salgslederen la fram en del utvalgshefter.

Møtet hevet kl. 22.

O. Jarl Hansen.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 91, 15. september 1949. Møtet ble åpnet og ledet av formannen, Olav Nygaard, som ønsket de frammøtte velkommen etter ferien.

Referat fra forrige møte ble lest opp og godkjent. Så ble det lest opp ankommet post, en ganske stor

bunke på grunn av ferien. Enkelte skrivelser var gjenstand for kortere diskusjon.

Programmet for møtet var kåseri av Olav Nygaard, som refererte fra landsmøtet i Bergen. Etter kåseriet ønsket alle seg en reise som representant til neste landsmøte. Det var øyensynlig kortfattet hva angikk selve møtet, men desto rikholdigere når det angikk bordets gleder og dansen etterpå. Hovedinntrykket vi fikk var at man hadde en hyggelig tid, og bergenserne var enestående verter.

Etter kåseriet ble det røyk og raddel, hefte-sirkulasjon og forevisning av frimerke-nyheter m. m. Møtet ble hevet kl. 22.30. Til stede 15 medlemmer.

Ivar Eie.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Min utvidete Norgessamling, kat.verdi 3300.—, selges. Kan beses hos Finn O. Arnesen, Skippergaten 36, Oslo.

F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

20 mm-utgaven NORGE i par, striper og blokker kjøpes til høyeste pris. Studieøyemed.

J. Jellestad, Jørg. Moes gate 6, Bergen.

OBS!! *Russland 1947—1949 gis i bytte* OBS!! for norske ubrukte V-mrk. og krigs-utgaver samt andre norske merker etter mankoliste. Basis AFA. — Etter nærmere avtale ekspederes mankolister Russland (alt). — Brukte norske merker avtas etter avtale.

H. M. Madsen, Høylundsvej 15, Skive, Danmark.

4 skilling Oscar, 4 skill og 4 skill 4 kjøpes. Send tilbud!

Johan Lyder von Tangen, Postboks 50, Bergen.

FINLAND nyheter, förstedagskuvert, serier, pakket kilovara m. m. levereras i byte mot ostämp-lade norska frimärken. Prislista gratis. Ill. Finland specialkatalog kr. 1.—. Finland 205 olika frimärken kr. 5.—.

Frimärksaffär Lauri Peltonen, Hangö, Finland.
(Firman grundad 1920.)

NORSKE FRIMERKER. Ekspertise. Service.
J. Jellestad, J. Moes gate 6, Bergen.

Ønsker De luftpostfrimerker fra alle land og Belgiske kolonier? Send komplette nyhetsserier fra Norge, Sveits eller Sverige for minst kr. 60.— (6000 fr.). Svarer omgående. Tilfredshet loves. Korresp. fransk—tysk.

G. Blondiau, 162 Chaussée de Ninove, Bruxelles.

Jeg søker: Ubrukte norske blokker samt ubrukte varianter 1855—1909.

Søker også: Norske prefilatelistiske brev og norske Marginaler.

Likeledes søkes: Ubrukte blokker eller helark av «Norsk Misjonspost på Madagaskar».

Send tilbud til:

Arnstein Berntsen, Postboks 189, Blommenholm pr. Oslo, — eller tlf. 33 33 11 og 53 02 31.

Gode frimerkeutvalg fra hele verden sendes på forlangende. Henvendelse

Tom Kallevig, Madserud allé 33, Oslo.

Søker bytteforbindelser i Norden. Gir kpl. serier Trieste—Italia og nyheter ubr. evtl. også enkeltmerker mot Norge, Sverige, Finland, Island, Baltikum, Russland, alt inntil 1938, etter mankoliste. Basis Yvert.

Giovanni Coretti, Via G. Boccaccio 1, Trieste, Italia.

Bypost. Köper bypostmärken från Norge, Finland, Sverige, Danmark. Även feltr., provtr., brev, block, helark samt större o. mindre partier.

Gunnar Benson, Varberg, Sverige.

ALBUM for frimerker kr. 8.15
» helsaker » 9.80

Løse blad alltid på lager.

Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra

AAS & HOFFMANN

Oscars gt. 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo.

Forbundets postgirokonto er:

692 68

FRANKER FILATELISTISK!

KONTOR-
MASKINER

ALF G. JOHNSEN A.S

Etabl. 1906 - Oslo

Bestillinger

på Tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang: annonser sendes til forretningsfører: Kjøpmann *F. C. Svendsen jr.* — Sportsdepotet, Bergen.

Avorter i

NORSK FILATELISTISK
TIDSSKRIFT

Støtt

VÅRE ANNONSØRER

En engangssjanse - - . Ny liste.

Utenlandske tidsskriftårganger som selges hos NFT,

adr. F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

NB! Dessverre fins bare ett ekspl. av hver av følgende!

Navn på tidsskriftet	År- gang	Nr.	Antall hefter	Orig.pris	Selges for n. kr.	Anmerknng K = Komplet
La Revue Postale	1948	1—10	10	Belgas 5.—	4.—	K. Belgisk. Fransk språk.
Het Postzegel	1948	1—6	6	—	3.—	K. Belgisk. Flamsk språk.
Het Vlaamsch Postzegel Tijdschr.	1948	1—12	10	Belgas 5.—	4.—	K. Belgisk. Flamsk språk.
Frimærkesamleren	1948	1—12	11	» » 7.50	6.—	K. Dansk.
Jydsk Frimærkeblad	1948	1—6	6	» » 3.—	2.50	K. Dansk.
The Aero Field	1947	1—10	10	Eng. 5/—	4.—	K. Engelsk.
Gibbons Stamp Monthly	1947		10	» 5/—	4.—	Engelsk.
— — —	1948		10	» 5/—	4.—	Engelsk.
The Philatelic Adviser	1947		Tils.	Tils.	Tils.	
— — —	1948		19	» 9/6	8.—	Engelsk.
The Philatelic Trader	1948		19	» 4/3	4.—	Engelsk.
Philately	1948	10/12, 1/3	6	» 6/—	5.—	K. Engelsk.
— — —	1947	144/155	12	» 7/6	6.—	K. Engelsk.
The West End Philatelist	1947		Tils.	Tils.	Tils.	
— — —	1948		6	» 6/—	5.—	Engelsk.
Avion Constellation	1948	1—12	8	fr. fr. 500.—	6.—	K. Fransk. Fransk språk.
Postbladet	1947		Tils.		Tils.	
— — —	1948		35	—	10.—	Norsk.
Nordisk Filateli	1946	1—10	10	sv. kr. 6.—	5.—	K. Svensk.
Nordisk Filateli	1948	1—10	10	» » 7.50	6.—	K. Svensk.
Nordisk Filatelistisk Tidsskrift ...	1947	1—7		» » 7.—	4.—	Nordisk.
Svensk Filatelistisk Tidsskrift	1945/48		14	» » 7.—	7.—	Svensk.
Schweizer Briefmarken- Rundschau	1947		11	sv. fr. 3.25	3.50	Tysk.
— — —	1948		11	» » 3.25	3.50	Tysk.
L'Union Postale	1948	1—12	12	» » 7.—	7.—	K. Internat. 4 spr. Organ for UPU.
The American Philatelist	1947		Tils.	Tils.	Tils.	
— — —	1948		17	\$ 4.25	15.—	Amerikansk.
Mekeels Weekly Stamp News	1948	jan.-juni	22	» 1.50	5.—	Amerikansk.
— — —	1948	juli-des.	26	» 1.50	6.—	Amerikansk.
S. P. A. Journal	1947		1	» 0.25	1.—	Amerikansk.
Stamps	1947		Tils.	Tils.	Tils.	
— — —	1948		41	» 4.10	12.50	Amerikansk.
— — —	1947	okt.-des.	13	» 1.30	6.50	Amerikansk.
— — —	1948	april-des.	39	» 3.90	15.—	Amerikansk.
Neue Sammlerschau	1947	—	28	DM 14.—	12.—	Tysk.

Til alle priser kommer porto, som generelt fastsettes til kr. 1.— pr. sending innenlands.